

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 352

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

30 listopada 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 352/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 352/02

Sprawa C-460/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 maja 2013 r. w sprawie T-454/10 Republika Włoska przeciwko Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), wniesione w dniu 8 sierpnia 2013 r. przez Republikę Włoską

2

2013/C 352/03

Sprawa C-461/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 22 sierpnia 2013 r. — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland i in. przeciwko Republice Federalnej Niemiec

3

2013/C 352/04

Sprawa C-480/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 9 września 2013 r. — Sysmex Europe GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

3

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 352/05	Sprawa C-481/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Bamberg (Niemcy) w dniu 9 września 2013 r. — postępowanie karne przeciwko Mohamadowi Feroozowi Qurbanemu	4
2013/C 352/06	Sprawa C-482/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Unicaja Banco SA przeciwko Josému Hidalgowi Ruedzie i in.....	4
2013/C 352/07	Sprawa C-483/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Unicaja Banco S.A. przeciwko Stelucie Grigore	4
2013/C 352/08	Sprawa C-484/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Manuelowi Maríi Ruedzie Ledesmie, Rosario Mesie Mesie	5
2013/C 352/09	Sprawa C-485/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Josému Labelli Crespowi i in.....	5
2013/C 352/10	Sprawa C-486/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Antoniowi Galánowi Rodríguezowi	6
2013/C 352/11	Sprawa C-487/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Albertowi Galánowi Lunie i Domingowi Galánowi Lunie	6
2013/C 352/12	Sprawa C-489/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 10 września 2013 r. — Ronny Verest, Gaby Gerards przeciwko Królestwu Belgii	7
2013/C 352/13	Sprawa C-490/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12 Cytochroma Development, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 13 września 2013 r. przez Cytochroma Development, Inc.	7
2013/C 352/14	Sprawa C-503/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 września 2013 r. — Boston Scientific Medizintechnik GmbH przeciwko AOK Sachsen-Anhalt	8
2013/C 352/15	Sprawa C-504/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 września 2013 r. — Boston Scientific Medizintechnik GmbH przeciwko Betriebskrankenkasse RWE	8
2013/C 352/16	Sprawa C-511/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 23 września 2013 r. przez Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie T-469/07 Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV przeciwko Radzie Unii Europejskiej	9
2013/C 352/17	Sprawa C-517/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Namur w dniu 27 września 2013 r. — Belgacom SA przeciwko Province de Namur	9

2013/C 352/18	Sprawa C-533/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Työtuomioistuin (Finlandia) w dniu 9 października 2013 r. — Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry przeciwko Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy	10
Sąd		
2013/C 352/19	Sprawa T-248/10: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji (System językowy — Ogłoszenie o konkursie otwartym celem naboru administratorów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków — Rozporządzenie nr 1 — Artykuł 1d ust. 1, art. 27 akapit pierwszy i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego — Artykuł 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego — Obowiązek uzasadnienia — Zasada niedyskryminacji)	11
2013/C 352/20	Sprawa T-432/10: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Vivendi przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Francuski rynek usług szerokopasmowych i abonamentu telefonicznego — Decyzja w sprawie oddalenia skargi złożonej do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Znaczenie podnoszonego naruszenia dla funkcjonowania rynku wewnętrznego — Prawdopodobieństwo ustalenia istnienia podnoszonego naruszenia)	11
2013/C 352/21	Sprawa T-457/10: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badania i wsparcia systemów informatycznych (ESP DESIS II) — Klasyfikacja oferenta — Udzielenie zamówienia — Konsorcjum występujące jako oferent — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Przejrzystość — Równość traktowania — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)	12
2013/C 352/22	Sprawa T-474/10: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badania i wsparcia systemów informatycznych (ESP DESIS II) — Klasyfikacja oferenta — Udzielenie zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Przejrzystość — Równość traktowania — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)	12
2013/C 352/23	Sprawa T-275/11: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — TF1 przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Usługa publiczna rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych — Pomoc planowana przez władze francuskie na rzecz France Télévisions — Roczna subwencja budżetowa — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Artykuł 106 ust. 2 TFUE — Konieczny związek między przeznaczeniem opłaty a środkiem pomocowym)	13
2013/C 352/24	Sprawa T-638/11: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa EMA — Usługi wsparcia dla oprogramowania — Odrzucenie oferty oferenta — Kryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Przestrzeganie kryteriów udzielenia zamówienia ustalonych w specyfikacji — Ustalenie podkryteriów dla kryteriów udzielenia zamówienia — Dostęp do dokumentów)	13
2013/C 352/25	Sprawa T-282/12: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Sohawon (fRee YOUR STYLE.) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego fRee YOUR STYLE — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe FREE STYLE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	14

2013/C 352/26	Sprawa T-328/12: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Mundipharma przeciwko OHIM — AFT Pharmaceuticals (Maxigesic) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „Maxigesic” — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy „OXYGESIC” — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	14
2013/C 352/27	Sprawa T-379/12: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — Electric Bike World przeciwko OHIM — Brunswick (LIFECYCLE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LIFECYCLE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LIFECYCLE — Częściowa odmowa rejestracji dokonana przez izbę odwoławczą — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009).....	15
2013/C 352/28	Sprawa T-453/12: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Zoo Sport przeciwko OHIM — K-2 (ZOOSPORT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZOOSPORT — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZOOT i wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy SPORTS ZOOT SPORTS — Względna podstawa odmowy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	15
2013/C 352/29	Sprawa T-455/12: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Zoo Sport przeciwko OHIM — K-2 (zoo sport) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ZOO Sport — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZOOT i wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy SPORTS ZOOT SPORTS — Względna podstawa odmowy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	16
2013/C 352/30	Sprawa T-488/13: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2013 r. — GEA Group przeciwko OHIM (engineering for a better world)	16
2013/C 352/31	Sprawa T-502/13: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — ASPA przeciwko OHIM — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (ARGENTARIA)	16
2013/C 352/32	Sprawa T-506/13: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Urb Rulmenti Suceava przeciwko OHIM — Adiguzel (URB)	17
2013/C 352/33	Sprawa T-508/13: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Rząd Malezji przeciwko OHIM — Vergamini (HALAL MALAYSIA)	17
2013/C 352/34	Sprawa T-514/13: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — AgriCapital przeciwko OHIM — agri.capital (AGRI.CAPITAL)	18
2013/C 352/35	Sprawa T-517/13: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — Éditions Quo Vadis przeciwko OHIM — Gómez Hernández („QUO VADIS”)	19
2013/C 352/36	Sprawa T-518/13: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — Future Enterprises przeciwko OHIM — McDonald’s International Property (MACCOFFEE)	19
2013/C 352/37	Sprawa T-521/13: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — Alpinestars Research przeciwko OHIM — Tung Cho i Wang Yu (A ASTER)	20
2013/C 352/38	Sprawa T-522/13: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2013 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)	20

2013/C 352/39	Sprawa T-523/13: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Euromed przeciwko OHIM — DC Druck-Chemie (EUROSIL)	21
2013/C 352/40	Sprawa T-524/13: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Euromed przeciwko OHIM — DC Druck-Chemie (EUROSIL)	21
2013/C 352/41	Sprawa T-541/13: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2013 r. — Abertis Telecom i Retevisión I przeciwko Komisji	22

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 352/42	Sprawa F-69/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 17 października 2013 r. — BF przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Służba publiczna — Postępowanie mające na celu obsadzenie stanowiska dyrektora — Sprawozdanie komisji kwalifikacyjnej — Uzasadnienie — Brak — Niezgodność z prawem decyzji o powołaniu — Przesłanki).....	23
2013/C 352/43	Sprawa F-126/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 września 2013 r. — de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Środki dyscyplinarne — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Nagana — Artykuł 25 załącznika IX do regulaminu pracowniczego — Artykuł 22a regulaminu pracowniczego)	23
2013/C 352/44	Sprawa F-39/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. — BQ przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Służba publiczna — Urzędnik — Sprawozdanie z oceny — Mobbing — Odszkodowanie — Dopuszczalność — Termin)	23
2013/C 352/45	Sprawa F-76/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 września 2013 r. — Scheidemann przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnik — Przeniesienie do innej instytucji — Artykuły 43 i 45 regulaminu pracowniczego — Awans — Punkty za osiągnięcia — Równość traktowania — Autonomia instytucji)	24
2013/C 352/46	Sprawa F-77/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 17 października 2013 r. — Wasilew przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/208/11 — Brak możliwości używania na egzaminie wstępnym klawiatury, do której kandydat był przyzwyczajony — Odmowa dopuszczenia do etapu oceny zintegrowanej — Równość traktowania)	24
2013/C 352/47	Sprawa F-93/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. — D'Agostino przeciwko Komisji (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Artykuł 3a WZIP — Nieprzedłużenie umowy — Obowiązek staranności — Interes służby — Kompletnie i szczegółowe zbadanie we wszystkich jednostkach organizacyjnych możliwości zatrudnienia odpowiadającego określone w umowie zakresowi zadań)	24
2013/C 352/48	Sprawa F-98/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 23 października 2013 r. — Verstreken przeciwko Radzie (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2008) — Postępowanie w sprawie awansu (2009) — Decyzja o nieawansowaniu skarżącej — Uzasadnienie — Ogólne i standardowe uzasadnienie)	25
2013/C 352/49	Sprawa F-124/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. — Solberg przeciwko EMCDDA (Służba publiczna — Były członek personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Obowiązek uzasadnienia — Zakres uznania)	25

2013/C 352/50	Sprawa F-148/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. — Solberg przeciwko EMCDDA (Służba publiczna — Były członek personelu tymczasowego — Sprawozdanie z oceny — Interes prawny — Obowiązek uzasadnienia — Zakres uznania) 26
2013/C 352/51	Sprawa F-58/13: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji 26
2013/C 352/52	Sprawa F-62/13: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji 26
2013/C 352/53	Sprawa F-77/13: Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2013 r. — ZZ przeciwko Europolowi 27
2013/C 352/54	Sprawa F-95/13: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — ZZ i in. przeciwko Europejskiej Agencji Kolejowej (ERA) 28

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 352/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Dz.U. C 291 z 5.10.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 maja 2013 r. w sprawie T-454/10 Republika Włosa przeciwko Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), wniesione w dniu 8 sierpnia 2013 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-460/13 P)

(2013/C 352/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włosa (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, S. Varone, Avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav),

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon),

Commissione Europea,

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA),

Confederazione Cooperative Italiane

Żądania wnoszącej odwołanie

— Uchylenie zaskarżonego wyroku;

— Obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem tego postępowania jest zaskarżenie wyroku wydanego w sprawie T-454/10, w którym stwierdzona została:

- a) nieważność artykułu art. 52 ust. 2a akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1580/2007⁽¹⁾, art. 50 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011⁽²⁾

„w zakresie, w jakim przewiduje on, że wartość »działań, które nie należą do właściwych działań przetwórczych«, jest wliczana do wartości produkcji wprowadzonej do obrotu owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia”.

- b) całkowita nieważność artykułu 60 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego nr 543/2011 przewidującego finansowanie inwestycji i działań dotyczących przetwarzania owoców i warzyw.

Zdaniem Republiki Włoskiej przepisy wskazane w pkt a) nie są sprzeczne z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 ze względu na to, że ustanawiają wsparcie działań, które nie zostały przewidziane w rozporządzeniu, lecz ograniczają się do określenia, również w celu większego uproszczenia, sposobów ustalania parametru pomocy wspólnotowej.

Przyjęta przez Sąd wykładnia prowadzi według Republiki Włoskiej do nieuzasadnionego nierównego traktowania w ramach organizacji producentów owoców i warzyw, ponieważ działalność polegająca na wprowadzaniu do obrotu takiego samego produktu byłaby odmiennie subwencjonowana w zależności od tego, czy dana organizacja producentów dokonuje rzeczywistego przetwarzania, czy też go nie dokonuje.

Jeśli chodzi o pkt b) — stwierdzenie nieważności art. 60 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego nr 543/2011 — podniesiony został błędny charakter orzeczenia Sądu, ponieważ zakłada ono istnienie dyskryminacji przetwórców indywidualnych w stosunku do przetwórców, zazwyczaj mających formę spółdzielni, należących do organizacji producentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 350, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 22 sierpnia 2013 r. — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland i in. przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-461/13)

(2013/C 352/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Interwient: Freie Hansestadt Bremen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) i) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾, ostatni raz zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. ⁽²⁾ — zwanej dalej „ramową dyrektywą wodną” — należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie — z zastrzeżeniem udzielenia zgody na odstępstwo — są zobowiązane do odmowy zatwierdzenia projektu, jeżeli może on spowodować pogorszenie stanu części wód powierzchniowych, czy też przepis ten określa jedynie cel w procesie opracowywania planów gospodarowania zasobami wodnymi?
- 2) Czy pojęcie „pogorszeni[e] [...] stanu” w art. 4 ust. 1 lit. a) i) ramowej dyrektywy wodnej należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono jedynie niekorzystne zmiany powodujące zakwalifikowanie do niższej klasy zgodnie z załącznikiem V do tej dyrektywy?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: Jakie przesłanki muszą zostać spełnione aby przyjąć „pogorszeni[e] [...] stanu” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) i) ramowej dyrektywy wodnej?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) ii) oraz iii) ramowej dyrektywy wodnej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie — z zastrzeżeniem udzielenia zgody na odstępstwo — są zobowiązane do odmowy zatwierdzenia projektu, jeżeli zagraża on osiągnięciu w miarodajnym dla dyrektywy momencie dobrego stanu lub dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego części wód

powierzchniowych, czy też uregulowanie to określa jedynie cel w procesie opracowywania planów gospodarowania zasobami wodnym?

⁽¹⁾ Dz.U. 327, s.1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, Euratom, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006; Dz.U. L 140, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 9 września 2013 r. — Sysmex Europe GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-480/13)

(2013/C 352/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sysmex Europe GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Pytania prejudycjalne

Czy w 2005 r. należało klasyfikować jako barwnik lub środek barwiący do pozycji 3212 nomenklatury scalonej ⁽¹⁾ towar składający się z rozpuszczalników i substancji polimetinowej, który może mieć pewne — choć w odniesieniu do materiałów tekstylnych — nietrwałe działanie barwiące, w sytuacji gdy podlegający klasyfikacji towar służy do uzyskiwania informacji o zawartych w roztworze badawczym (poddanej obróbce krwi) cząstkach (krwinkach białych) w ten sposób, że [sporna] substancja tworzy w drodze jonicznego przyłączenia do zdefiniowanych elementów cząstek (kwasów nukleinowych) struktury molekularne, które przy naświetleniu światłem laserowym o określonej długości fal stają się przez określony czas fluorochromatyczne i stan ten i jego intensywność są mierzone za pomocą specjalnej fotokomórki?

⁽¹⁾ Nomenklatura scalona zawarta w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, Dz.U. L 256, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 382), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 327, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Bamberg (Niemcy) w dniu 9 września 2013 r. — postępowanie karne przeciwko Mohammadowi Feroozowi Qurbanemu

(Sprawa C-481/13)

(2013/C 352/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Bamberg

Strony w postępowaniu głównym

Mohammad Ferooz Qurbani

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmiotowe zwolnienie od kary, o którym mowa w art. 31 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców (zwanej dalej „konwencją genewską”), wykracza także poza brzmienie tego postanowienia, obejmując również fałszowanie dokumentów, którego dopuszczono się poprzez przedstawienie oficerowi policji fałszywego paszportu przy okazji przybycia na terytorium Republiki Federalnej Niemiec drogą lotniczą, jeżeli owo posłużenie się fałszywym paszportem w ogóle nie jest konieczne do ubiegania się o przyznanie azylu w tym państwie?
- 2) Czy skorzystanie z usług osób zajmujących się przemytem ludzi wyłącza możliwość powołania się na art. 31 konwencji genewskiej?
- 3) Czy ustanowioną w art. 31 konwencji genewskiej przesłankę dotyczącą „bezpośredniego” przybycia zainteresowanego z terytorium, na którym jego życiu lub wolności zagrażało niebezpieczeństwo, należy interpretować w ten sposób, że owa przesłanka jest spełniona także wówczas, gdy zainteresowany wjechał najpierw na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w tym wypadku Grecji) i z tego państwa kontynuował podróż do innego państwa członkowskiego (w tym wypadku Republiki Federalnej Niemiec), gdzie wystąpił o azyl?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Unicaja Banco SA przeciwko Josému Hídalgowi Ruedzie i in.

(Sprawa C-482/13)

(2013/C 352/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unicaja Banco SA

Strona pozwana: José Hidalgo Rueda, María del Carmen Vega Martín, Gestión Patrimonial Hive SL, Francisco Antonio López Reina, Rosa María Hidalgo Vega

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równoważności i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równoważności i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Unicaja Banco S.A. przeciwko Stelucie Grigore

(Sprawa C-483/13)

(2013/C 352/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unicaja Banco SA

Strona pozwana: Steluta Grigore

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r.
— Caixabank SA przeciwko Manuelowi Marii Ruedzie Ledesmie, Rosario Mesie Mesie

(Sprawa C-484/13)

(2013/C 352/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: Manuel María Rueda Ledesma, Rosario Mesa Mesa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r.
— Caixabank SA przeciwko Josému Labelli Crespowi i in.

(Sprawa C-485/13)

(2013/C 352/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: José Labella Crespo, Rosario Márquez Rodríguez, Rafael Gallardo Salvat, Manuela Márquez Rodríguez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Antoniowi Galánowi Rodríguezowi

(Sprawa C-486/13)

(2013/C 352/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: Antonio Galán Rodríguez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Albertowi Galánowi Lunie i Domingowi Galánowi Lunie

(Sprawa C-487/13)

(2013/C 352/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: Alberto Galán Luna y Domingo Galán Luna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowy dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 10 września 2013 r. — Ronny Verest, Gaby Gerards przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-489/13)

(2013/C 352/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Ronny Verest, Gaby Gerards.

Druga strona postępowania: Królestwu Belgii.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 56 traktatu WE stoi na przeszkodzie opodatkowaniu w państwie członkowskim położonych w innym państwie członkowskim niewynajętych nieruchomości na innej podstawie aniżeli określony lokalnie dochód katastralny, w szczególności w niniejszym przypadku, przy założeniu, że określony lokalnie dochód katastralny jest określany w podobny sposób jak belgijski dochód katastralny z tytułu nieruchomości położonych w Belgii?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12 Cytochroma Development, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 13 września 2013 r. przez Cytochroma Development, Inc.

(Sprawa C-490/13 P)

(2013/C 352/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cytochroma Development, Inc. (przedstawiciele: S. Małynicz, barrister, A. Smith, solicitor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Teva Pharmaceutical Industries, Ltd.

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony ze względu na następujące podstawy:

— Sąd naruszył przepisy art. 65 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz art. 1d pkt 1 rozporządzenia nr 216/96⁽²⁾ dotyczące środków podejmowanych przez OHIM w celu zastosowania się do wyroku Sądu;

— Sąd naruszył zasadę pewności prawa oraz art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. ustanawiające regulamin wewnętrzny izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 28, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 września 2013 r. — Boston Scientific Medizintechnik GmbH przeciwko AOK Sachsen-Anhalt

(Sprawa C-503/13)

(2013/C 352/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Strona pozwana: AOK Sachsen-Anhalt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (¹) należy interpretować w ten sposób, że produkt, a mianowicie wszczepiony w ciele ludzkim produkt medyczny (tutaj: rozrusznik serca), jest wadliwy już wówczas, jeśli urządzenia należące do tej samej kategorii produktów mają znacznie zwiększone ryzyko awarii, aczkolwiek wada wszczepionego w konkretnym przypadku urządzenia nie została stwierdzona?

- 2) W przypadku udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi twierdzącej:

Czy koszty zabiegu mającego na celu eksplantację produktu i wszczepienie innego rozrusznika stanowią szkodę spowodowaną przez uszkodzenia ciała w rozumieniu art. 1, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 85/374/EWG?

- (¹) Dz.U. L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 września 2013 r. — Boston Scientific Medizintechnik GmbH przeciwko Betriebskrankenkasse RWE

(Sprawa C-504/13)

(2013/C 352/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Strona pozwana: Betriebskrankenkasse RWE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (¹) należy interpretować w ten sposób, że produkt, a mianowicie wszczepiony w ciele ludzkim produkt medyczny (tutaj: wszczepialny kardiowerter-defibrylator serca — ICD), jest wadliwy już wówczas, jeśli w znacznej liczbie urządzeń tej samej serii wystąpiło wadliwe działanie, aczkolwiek wada wszczepionego w konkretnym przypadku urządzenia nie została stwierdzona?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi twierdzącej:

Czy koszty zabiegu mającego na celu eksplantację produktu i wszczepienie innego ICD stanowią szkodę spowodowaną przez uszkodzenia ciała w rozumieniu art. 1, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 85/374/EWG?

- (¹) Dz.U. L 210, s. 29.

Odwołanie wniesione w dniu 23 września 2013 r. przez Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie T-469/07 Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-511/13 P)

(2013/C 352/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (przedstawiciele: M.L. Catrain González, abogada, E.A. Wright, H. Zhu, Barristers)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Komisja Europejska, Osram GmbH

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy wnoszących odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania przed Sądem i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący odwołanie żądają uchylenia zaskarżonego wyroku i stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia w zakresie w jakim:

- 1) Sąd dokonał błędnej wykładni art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowego”) (zwanego dalej „art. 9 ust. 1”) stwierdzając, że Rada może zastosować art. 9 ust. 1 *a fortiori* w sytuacjach, które nie są objęte zakresem stosowania tego przepisu (np. w przypadku gdy nie wycofano skargi, lecz brak jest raczej uzasadnienia skargi). Rozszerzająca wykładnia art. 9 ust. 1 dokonana przez Sąd nie znajduje poparcia ani w treści ani w systematyce przepisów rozporządzenia podstawowego. Jest ona sprzeczna również z praktyką instytucji w ostatnich 25 latach, w którym to okresie odwołanie się do art. 9 ust. 1 w wyniku wycofania skargi prowadziło zawsze do zakończenia odnośnego dochodzenia.
- 2) Sąd naruszył prawo błędnie interpretując i w rezultacie błędnie stosując art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia

podstawowego (zwane dalej „art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4”) przy definiowaniu pojęcia „przemysł wspólnotowy”. Doprowadziło to do błędnego wniosku, że większa część całkowitej produkcji wspólnotowej musi być określona w drodze zastosowania tylko jednego z dwóch progów wymaganych w art. 5 ust. 4, czyli progu wynoszącego 25 %. Błędna definicja „przemysłu wspólnotowego” wypaczyła dokonaną przez instytucje analizę szkody, która zamiast zostać określona na podstawie skutku przywozu będącego przedmiotem dumpingu na „przemysł wspólnotowy” jak stanowi art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (zwany dalej „art. 3 ust. 1”), i jak zostało zdefiniowane w art. 5 ust. 4, została oszacowana na podstawie sytuacji „popierającego przedsiębiorstwa” lub „największego producenta”. Żaden z tych terminów nie jest używany w rozporządzeniu podstawowym do celów określenia „szkody”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Namur w dniu 27 września 2013 r. — Belgacom SA przeciwko Province de Namur

(Sprawa C-517/13)

(2013/C 352/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgacom SA, która wstąpiła w miejsce Belgacom Mobile

Druga strona postępowania: Province de Namur

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby uregulowanie organu krajowego lub wspólnoty terytorialnej ustanawiało, ze względu na cele budżetowe niezwiązane z tym zezwoleniem,

opłatę za infrastrukturę łączności ruchomej wykorzystywaną w ramach wykonywania działalności objętej zezwoleniem ogólnym wydanym w wykonaniu tej dyrektywy (w razie potrzeby z rozróżnieniem sytuacji, kiedy infrastruktura ta znajduje się na dobrach prywatnych oraz sytuacji, kiedy znajduje się ona na dobrach publicznych)?

- 2) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby uregulowanie organu krajowego lub wspólnoty terytorialnej ustanawiało, ze względu na cele budżetowe niezwiązane z tym zezwoleniem, opłatę za infrastrukturę łączności ruchomej, której nie ma wśród warunków wymienionych w części A załącznika do tej dyrektywy, w szczególności ponieważ nie stanowi ona opłaty administracyjnej w rozumieniu art. 12?

(¹) Dz.U. L 108, s. 21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Työtuomioistuin (Finlandia) w dniu 9 października 2013 r. — Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry przeciwko Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

(Sprawa C-533/13)

(2013/C 352/18)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Työtuomioistuin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Auto — ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Strona pozwana: Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2008/104/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że na władze krajowe wyłącznie z sądami nałożony jest mający trwale zastosowanie obowiązek zapewnienia dostępnymi im środkami, że nie obowiązują, względnie nie są stosowane krajowe przepisy lub postanowienia układów zbiorowych pracy naruszające przepisy dyrektywy?
- b) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, wedle których korzystanie z pracowników tymczasowych jest dopuszczalne jedynie w wyszczególnionych przypadkach, takich jak wyrównanie okresów zwiększonego natężenia pracy lub w przypadku prac, które nie mogą zostać wykonane przez stałych pracowników przedsiębiorstwa? Czy długoterminowe korzystanie z pracowników tymczasowych obok pracowników stałych przedsiębiorstwa w ramach zwykłych zadań pracowniczych przedsiębiorstwa może zostać zakwalifikowane jako zakazane korzystanie z pracowników tymczasowych?
- c) Jeżeli krajowe przepisy zostaną uznane za sprzeczne z dyrektywą, jakimi środkami dysponuje sąd, aby osiągnąć cele dyrektywy, gdy chodzi o układ zbiorowy pracy wiążący podmioty prywatne?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej; Dz.U. L 327, s. 9.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji(Sprawa T-248/10) ⁽¹⁾

(System językowy — Ogłoszenie o konkursie otwartym celem naboru administratorów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków — Rozporządzenie nr 1 — Artykuł 1d ust. 1, art. 27 akapit pierwszy i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego — Artykuł 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego — Obowiązek uzasadnienia — Zasada niedyskryminacji)

(2013/C 352/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall, i J. Baquero Cruz i B. Eggers, następnie J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/177/10 zorganizowanych w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej dla naboru na stanowiska administratorów (AD5) w obszarach: „Europejska administracja publiczna”, „Prawo”, „Ekonomia”, „Audyty” i „Technologie informacyjne i komunikacyjne (TIC)” (Dz. U. 2010, C 64 A, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/177/10 zorganizowanego w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej dla naboru na stanowiska administratorów (AD5) w obszarach: „Europejska administracja publiczna”, „Prawo”, „Ekonomia”, „Audyty” i „Technologie informacyjne i komunikacyjne”.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Republikę Włoską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.**Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Vivendi przeciwko Komisji**(Sprawa T-432/10) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Francuski rynek usług szerokopasmowych i abonamentu telefonicznego — Decyzja w sprawie oddalenia skargi złożonej do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Znaczenie podnoszonego naruszenia dla funkcjonowania rynku wewnętrznego — Prawdopodobieństwo ustalenia istnienia podnoszonego naruszenia)

(2013/C 352/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vivendi (Paryż, Francja) (przedstawiciele: początkowo M. Struys, O. Fréget i J.Y. Ollier, a następnie M. Struys, O. Fréget i L. Eskenazi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Orange, dawniej France Télécom (Paryż, Francja) (przedstawiciel: S. Hautbourg, adwokat)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 4730 z dnia 2 lipca 2010 r. oddalającej skargę złożoną do niej przez skarżącą przeciwko France Télécom z powodu domniemanego nadużycia pozycji dominującej na francuskim rynku usług szerokopasmowych i abonamentu telefonicznego (sprawa COMP/C-1/39.653 — Vivendi & Iliad/France Télécom).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vivendi pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Orange pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji(Sprawa T-457/10) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badania i wsparcia systemów informatycznych (ESP DESIS II) — Klasyfikacja oferenta — Udzielenie zamówienia — Konsorcjum występujące jako oferent — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Przejrzystość — Równość traktowania — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2013/C 352/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Delaude i N. Bambara, następnie S. Delaude, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów P. Wytincka, a następnie B. Hoorelbeke)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2010 r. o sklasyfikowaniu oferty złożonej przez skarżącą w przetargu DIGIT/R2/PO/209/045 na „Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badania i wsparcia systemów informatycznych” (ESP DESIS II) (Dz.U. 2009/S 198-283663), w części 2 „Projekty rozwoju realizowane na zewnątrz”, na trzecim zamiast na pierwszym miejscu oraz przyznaniu pierwszego i drugiego miejsca innym oferentom, a także wszystkich związanych z nią decyzji dyrekcji generalnej ds. informatyki Komisji, w tym decyzji o udzieleniu odpowiednich zamówień oferentom sklasyfikowanym na miejscach pierwszym i drugim, a po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji(Sprawa T-474/10) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badania i wsparcia systemów informatycznych (ESP DESIS II) — Klasyfikacja oferenta — Udzielenie zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Przejrzystość — Równość traktowania — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2013/C 352/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Bambara i S. Delaude, następnie S. Delaude, pełnomocnicy, wspierani przez O. Graber-Soudry, solicitor)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności czterech decyzji Komisji doręczonych w oddzielnych pismach z dnia 16 lipca 2010 r. o sklasyfikowaniu oferty złożonej przez skarżącą w przetargu DIGIT/R2/PO/209/045 na „Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badania i wsparcia systemów informatycznych” (ESP DESIS II) (Dz.U. 2009/S 198-283663), w części 1A na drugiej pozycji, w części 1B na trzeciej pozycji, w części 1C na drugiej pozycji, a w części 3 na trzeciej pozycji, a także wszystkich związanych z nimi decyzji dyrekcji generalnej ds. informatyki Komisji, w tym decyzji o udzieleniu odpowiednich zamówień oferentom sklasyfikowanym na miejscach pierwszym i drugim, a po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — TF1 przeciwko Komisji(Sprawa T-275/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Usługa publiczna rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych — Pomoc planowana przez władze francuskie na rzecz France Télévisions — Roczna subwencja budżetowa — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Artykuł 106 ust. 2 TFUE — Konieczny związek między przeznaczeniem opłaty a środkiem pomocowym)

(2013/C 352/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.P. Hordies i C. Smits, następnie adwokaci J.P. Hordiez i J. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo M. Muñoz Pérez, następnie S. Centeno Huerta, następnie N. Díaz Abad, Abogados del Estado), Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo G. de Bergues i J. Gstalter, następnie D. Colas i J. Rossi, pełnomocnicy) oraz France Télévisions (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Gunther i A. Giraud)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/140/UE z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C-27/09 (ex N 34/B/09) w formie subwencji budżetowej dla France Télévisions, którą Republika Francuska zamierza przyznać na rzecz France Télévisions (Dz.U. 2011, L 59, s. 44).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Télévision française 1 (TF1) pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję Europejską i France Télévisions.
- 3) Królestwo Hiszpanii i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA(Sprawa T-638/11) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa EMA — Usługi wsparcia dla oprogramowania — Odrzucenie oferty oferenta — Kryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Przestrzeganie kryteriów udzielenia zamówienia ustalonych w specyfikacji — Ustalenie podkryteriów dla kryteriów udzielenia zamówienia — Dostęp do dokumentów)

(2013/C 352/24)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia); European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg); Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja); i European Dynamics UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo V. Salvatore, a następnie T. Jabłoński i C. Maignen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów H.G. Kamanna i E. Arsenidou)

Przedmiot

Z jednej strony stwierdzenie nieważności decyzji EMA nr EMA/787935/2011 z dnia 3 października 2011 r., którą odrzucono ofertę przedłożoną przez skarżące w ramach otwartego postępowania przetargowego EMA/2011/05/DV, a z drugiej strony stwierdzenie nieważności decyzji nr EMA/882467/2011 zarządzającego dyrektora EMA z dnia 9 listopada 2011 r., którą odrzucono ponowny wniosek skarżących o uzyskanie dostępu do dokumentów postępowania przetargowego dotyczących składu komitetu oceniającego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA) nr EMA/787935/2011 z dnia 3 października 2011 r., którą odrzucono ofertę przedłożoną przez European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE i European Dynamics UK Ltd w ramach otwartego postępowania przetargowego EMA/2011/05/DV.
- 2) Nie ma konieczności orzekania w przedmiocie żądań mających na celu stwierdzenie nieważności decyzji nr EMA/882467/2011 zarządzającego dyrektora EMA z dnia 9 listopada 2011 r., którą odrzucono ponowny wniosek skarżących o uzyskanie dostępu do dokumentów postępowania przetargowego dotyczących składu komitetu oceniającego.

3) EMA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Sohawon (fRee YOUR STYLE.)

(Sprawa T-282/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego fRee YOUR STYLE — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe FREE STYLE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 352/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela, J. L. Rivas Zurdo i I. Munilla Muñoz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Nadia Mariam Sohawon (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 kwietnia 2012 r. (sprawa R 1825/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między El Corte Inglés, SA a Nadią Mariam Sohawon.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) El Corte Inglés, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Mundipharma przeciwko OHIM — AFT Pharmaceuticals (Maxigesic)

(Sprawa T-328/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „Maxigesic” — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy „OXYGESIC” — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 352/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mundipharma GmbH (Limbourg-sur-la-Lahn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: AFT Pharmaceuticals Ltd (Takapuna, Nowa Zelandia) (przedstawiciele: adwokaci M. Nentwig, L. Kouker i G. M. Becker)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 maja 2012 r. (sprawa R 1788/2010-4) dotyczącą postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy Mundipharma GmbH a AFT Pharmaceuticals Ltd

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Koszty postępowania pokrywa Mundipharma GmbH.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2013 r. — Electric Bike World przeciwko OHIM — Brunswick (LIFECYCLE)(Sprawa T-379/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LIFECYCLE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LIFECYCLE — Częściowa odmowa rejestracji dokonana przez izbę odwoławczą — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 352/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Electric Bike World Ltd (Southampton, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Małynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Brunswick Corp. (Lake Forest, Illinois, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 maja 2012 r. (sprawa R 2308/2011-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Brunswick Corp. a Electric Bike World Ltd.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Electric Bike World Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Zoo Sport przeciwko OHIM — K-2 (ZOOSPORT)(Sprawa T-453/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZOOSPORT — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZOOT i wcześniej graficzny wspólnotowy znak towarowy SPORTS ZOOT SPORTS — Względna podstawa odmowy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 352/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoo Sport Ltd (Leeds, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat I. Rungg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: K-2 Corp. (Seattle, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 sierpnia 2012 r. (sprawa R 1119/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy K-2 Corp. a Zoo Sport Ltd.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Zoo Sport Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2013 r. — Zoo Sport przeciwko OHIM — K-2 (zoo sport)(Sprawa T-455/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ZOO Sport — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZOOT i wcześniej graficzny wspólnotowy znak towarowy SPORTS ZOOT SPORTS — Względna podstawa odmowy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 352/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoo Sport Ltd (Leeds, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat I. Rungg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: K-2 Corp. (Seattle, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 sierpnia 2012 r. (sprawa R 1395/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy K-2 Corp. a Zoo Sport Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zoo Sport Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2013 r. — GEA Group przeciwko OHIM (engineering for a better world)

(Sprawa T-488/13)

(2013/C 352/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GEA Group AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Schneiders)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji [Czwartej] Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2013 r., AZ R 0935/2012-4;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „engineering for a better world” dla towarów i usług z klas 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 i 42 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 244 416

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — ASPA przeciwko OHIM — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (ARGENTARIA)

(Sprawa T-502/13)

(2013/C 352/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV (ASPAN) (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci K. De Winter i M. De Vroey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji do spraw Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 lipca 2013 r. wydanej w sprawie R 1581/2011-4.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „ARGENTARIA” dla towarów i usług z klas od 1 do 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 159 707

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: zakończenie postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku w następstwie zrzeczenia się przez właściciela wspólnotowego znaku towarowego prawa do tego znaku w odniesieniu do spornych usług.

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania jako niedopuszczalne.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 80 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Urb Rulmenti Suceava przeciwko OHIM — Adiguzel (URB)

(Sprawa T-506/13)

(2013/C 352/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Urb Rulmenti Suceava SA (Suczawa, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat I. Burdusel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Harun Adiguzel (Diosd, Węgry)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 lipca 2013 r. w sprawie R 1309/2012-4;

— obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania; oraz

— obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami poniesionymi w postępowaniu przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „URB” dla towarów z klas 6 i 7 — wspólnotowy znak towarowy nr 7 380 009

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Harun Adiguzel

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: bezwzględne podstawy unieważnienia prawa do znaku określone w art. 52 ust. 1 lit b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i względne podstawy unieważnienia prawa do znaku określone w art. 8 ust. 1 lit. b) w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b), art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 72 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Rząd Malezji przeciwko OHIM — Vergamini (HALAL MALAYSIA)

(Sprawa T-508/13)

(2013/C 352/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rząd Malezji (Putrajaya, Malezja) (przedstawiciele: R. Volterra, Solicitor, R. Miller, Barrister, V. von Bomhard i T. Heitmann, prawnicy)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Paola Vergamini (Castelnuovo di Garfagnana, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 czerwca 2013 r. wydanej w sprawie R 326/2012-1; oraz
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą, jeśli przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Oznaczenie graficzne zawierające elementy słowne „HALAL MALAYSIA” dla towarów i usług należących do klas 5, 18, 25, 29, 30, 31, 32 i 43 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 169 343

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niezarejestrowane oznaczenie graficzne zawierające element słowny „HALAL MALAYSIA”, które jest dobrze znane we wszystkich 27 państwach członkowskich Unii Europejskiej w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego w związku z art. 6a konwencji paryskiej a do celów art. 8 ust. 4 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego niezarejestrowane oznaczenie graficzne w Zjednoczonym Królestwie

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — AgriCapital przeciwko OHIM — agri.capital (AGRI.CAPITAL)

(Sprawa T-514/13)

(2013/C 352/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: AgriCapital Corp. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci P. Meyer i M. Gramsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: agri.capital GmbH (Münster, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie R 2236/2012-2;
- obciążenie pozwanego oraz drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą ich własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed izbą odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AGRI.CAPITAL” dla towarów i usług z klas 4, 7, 35, 36, 37, 39, 40, 42 i 45 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 341 323

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany pod nr 6 192 322 słowny wspólnotowy znak towarowy „AgriCapital” dla usług z klasy 36 i zarejestrowany pod nr 4 589 339 słowny wspólnotowy znak towarowy „AGRICAPITAL” dla usług z klasy 36

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — Éditions Quo Vadis przeciwko OHIM — Gómez Hernández („QUO VADIS”)**(Sprawa T-517/13)**

(2013/C 352/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Éditions Quo Vadis (Carquefou, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Valentin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Francisco Gómez Hernández (Jacarilla, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2013 r. wydanej w sprawie R 1166/2012-4.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „QUO VADIS” dla towarów i usług należących do klas 29, 33 i 35 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 871 758

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Francuski znak towarowy nr 92 422 947 dla oznaczenia słownego „QUO VADIS” dla towarów i usług należących do klas 9, 38 i 42 i francuski znak towarowy nr 1 257 750 dla oznaczenia słownego „QUO VADIS” dla towarów należących do klasy 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do części kwestionowanych towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: Unieważnienie kwestionowanej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — Future Enterprises przeciwko OHIM — McDonald’s International Property (MACCOFFEE)**(Sprawa T-518/13)**

(2013/C 352/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Future Enterprises Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: J. Olsen, B. Hitchens, R. Sharma i M. Henshall, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: McDonald’s International Property Co. Ltd (Wilmington, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie R 1178/2012-1; oraz

- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „MACCOFFEE” dla towarów z klas 29, 30 i 32 — wspólnotowy znak towarowy nr 7 307 382

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: McDonald’s International Property Co. Ltd

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oparty na podstawach określonych w art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b), art. 8 ust. 2 lit. c) oraz art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — Alpinestars Research przeciwko OHIM — Tung Cho i Wang Yu (A ASTER)

(Sprawa T-521/13)

(2013/C 352/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alpinestars Research Srl (Coste di Maser, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Dragotti i R. Valenti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą były również: Kean Tung Cho (Taichung City, Tajwan) i Ling-Yuan Wang Yu (Wuci Township, Tajwan)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 lipca 2013 r. w sprawie R 2309/2012-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszające wspólnotowy znak towarowy: Kean Tung Cho i Ling-Yuan Wang Yu

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny czarno-biały znak towarowy zawierający elementy słowne „A ASTER” dla towarów z klas 18 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7 084 395

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „A-STARS” dla towarów z klas 9, 12, 14, 18, 25 i 28 — wspólnotowy znak towarowy nr 6 181 002

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2013 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sprawa T-522/13)

(2013/C 352/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciel: adwokat A. Wenninger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kenzo, SA (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie R 1363/2012-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KENZO ESTATE” dla towarów i usług z klas 29, 31, 35, 41 i 43 — międzynarodowa rejestracja nr W 1 016 724.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kenzo, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „KENZO” dla towarów z klas 3, 18 i 25 — wspólnotowy znak towarowy nr 720 706

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Euromed przeciwko OHIM — DC Druck-Chemie (EUROSIL)**(Sprawa T-523/13)**

(2013/C 352/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Euromed, SA (Mollet del Vallès, Hiszpania)
(przedstawiciel: adwokat E. Sugrañes Coca)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: DC Druck-Chemie GmbH (Ammerbuch-Altingen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 czerwca 2013 r. wydanej w sprawie R 1854/2012-1; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Oznaczenie słowne „EUROSIL” dla towarów należących do klasy 1 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 558 751

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Oznaczenie słowne „EUROSIL-85” dla towarów należących do klasy 5 — Zgłoszenie wspólnotowe nr 6 140 099 oraz oznaczenie słowne „EUROSIL-85” dla towarów należących do klasy 5 — Zgłoszenie hiszpańskie nr 2 785 209

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2013 r. — Euromed przeciwko OHIM — DC Druck-Chemie (EUROSIL)**(Sprawa T-524/13)**

(2013/C 352/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Euromed, SA (Mollet del Vallès, Hiszpania)
(przedstawiciel: adwokat E. Sugrañes Coca)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: DC Druck-Chemie GmbH (Ammerbuch-Altingen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie R 1829/2012-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: DC Druck-Chemie GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EUROSIL” dla pewnych towarów z klasy 1 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 540 049

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „EUROSIL-85” dla towarów z klasy 5 — wspólnotowy znak towarowy nr 6 140 099; słowny znak towarowy „EUROSIL-85” dla towarów z klasy 5 — hiszpański znak towarowy nr 2 785 209

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2013 r. — Abertis Telecom i Retevisión I przeciwko Komisji**(Sprawa T-541/13)**

(2013/C 352/41)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Abertis Telecom, SA (Barcelona, Hiszpania) i Retevisión I, SA (Barcelona) (przedstawiciele: L. Cases Pallarés, J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, A. Lamadrid de Pablo, M. Muñoz de Juan i M. Reverter Baquer, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w szczególności art. 1 decyzji, w zakresie, w jakim uznano w niej, że istnieje pomoc państwa niezgodna z rynkiem wewnętrznym;
- w konsekwencji, uchylenie nakazów odzyskania pomocy przewidzianych w art. 3 i 4 tej decyzji;
- zażądanie od Komisji, w ramach środków organizacji postępowania, przedstawienia sprawozdania dotyczącego kosztów dostarczonego przez spółkę ASTRA, oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zaskarżono tę samą decyzję, która została zaskarżona w sprawie T-462/13 Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi te same zarzuty, które podniesiono we wskazanej sprawie.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba)
z dnia 17 października 2013 r. — BF przeciwko
Trybunałowi Obrachunkowemu**

(Sprawa F-69/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Postępowanie mające na celu obsadzenie stanowiska dyrektora — Sprawozdanie komisji kwalifikacyjnej — Uzasadnienie — Brak — Niezgodność z prawem decyzji o powołaniu — Przesłanki)

(2013/C 352/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BF (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy (przedstawiciele: T. Kennedy i J. Vermer, pełnomocnicy, wspierani przez D. Waelbroeck)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Trybunału Obrachunkowego o niepowołaniu skarżącego na stanowisko dyrektora dyrekcji „Zasoby ludzkie” i o powołaniu na to stanowisko innego kandydata

Sentencja wyroku

1) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji z dnia 18 listopada 2010 r., na mocy których Trybunał Obrachunkowy powołał panią Z na stanowisko dyrektora dyrekcji „Zasoby ludzkie” i odrzucił kandydaturę BF na to stanowisko.

2) Nie ma potrzeby wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącego usunięcia z akt sprawy załączników A7 i A 11 do skargi.

3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

4) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez BF.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011, s. 52.

**Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z
dnia 11 września 2013 r. — de Brito Sequeira Carvalho
przeciwko Komisji**

(Sprawa F-126/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Środki dyscyplinarne — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Nagana — Artykuł 25 załącznika IX do regulaminu pracowniczego — Artykuł 22a regulaminu pracowniczego)

(2013/C 352/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José António de Brito Sequeira Carvalho (Brusela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Boury)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu powołującego nakładającej na skarżącego karę dyscyplinarną w postaci nagany.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) J.A. de Brito Sequeira Carvalho pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012, s. 31.

**Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba)
z dnia 23 października 2013 r. — BQ przeciwko
Trybunałowi Obrachunkowemu**

(Sprawa F-39/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnik — Sprawozdanie z oceny — Mobbing — Odszkodowanie — Dopuszczalność — Termin)

(2013/C 352/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BQ (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Kennedy, B. Schäfer i I. Ní Riagáin Düro, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Trybunału Obrachunkowego w sprawie wniosku o uznanie istnienia niezgodnego z prawem zachowania, które zdaniem strony skarżącej wyrządziło jej szkodę i krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Zasadza się od Trybunału Obrachunkowego Unii Europejskiej zapłatę 2 000 EUR na rzecz BQ.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012, s. 38.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 września 2013 r. — Scheidemann przeciwko Komisji

(Sprawa F-76/12) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnik — Przeniesienie do innej instytucji — Artykuły 43 i 45 regulaminu pracowniczego — Awans — Punkty za osiągnięcia — Równość traktowania — Autonomia instytucji)

(2013/C 352/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sabine Scheidemann (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o przekształceniu punktów za osiągnięcia uzyskanych w innej instytucji oraz informacji administracyjnej zawierającej publikację listy urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2011).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) S. Scheidemann pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012, s. 41.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 17 października 2013 r. — Wasilew przeciwko Komisji

(Sprawa F-77/12) (¹)

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/208/11 — Brak możliwości używania na egzaminie wstępnym klawiatury, do której kandydat był przyzwyczajony — Odmowa dopuszczenia do etapu oceny zintegrowanej — Równość traktowania)

(2013/C 352/46)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Wasil Wasilew (Sandanski, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat R. Nedin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers i N. Nikołowa, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o niedopuszczeniu strony skarżącej do etapu oceny zintegrowanej w ramach konkursu EPSO/AD/208/11.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) W. Wasilew pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 319 z 20.10.2012, s. 18.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. — D'Agostino przeciwko Komisji

(Sprawa F-93/12) (¹)

(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Artykuł 3a WZIP — Nieprzedłużenie umowy — Obowiązek staranności — Interes służby — Kompletnie i szczegółowe zbadanie we wszystkich jednostkach organizacyjnych możliwości zatrudnienia odpowiadającego określonymu w umowie zakresowi zadań)

(2013/C 352/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Luigi D'Agostino (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie nieprzedłużenia umowy z L. D'Agostino.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona jedną trzecią kosztów poniesionych przez L. D'Agostino.
- 4) L. D'Agostino pokrywa dwie trzecie własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012, s. 23.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 23 października 2013 r. — Verstreken przeciwko Radzie

(Sprawa F-98/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2008) — Postępowanie w sprawie awansu (2009) — Decyzja o nieawansowaniu skarżącej — Uzasadnienie — Ogólne i standardowe uzasadnienie)

(2013/C 352/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kathleen Verstreken (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, S. Orlandi, J.N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieawansowaniu strony skarżącej do grupy zaszerogowania AD12 w ramach postępowań w sprawie awansu (2008 i 2009).

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 7 listopada 2011 r. o nieawansowaniu K. Verstreken w ramach postępowań w sprawie awansu (2008 i 2009).
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez K. Verstreken.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012, s. 24.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. — Solberg przeciwko EMCDDA

(Sprawa F-124/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Były członek personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Obowiązek uzasadnienia — Zakres uznania)

(2013/C 352/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ulrik Solberg (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, S. Orlandi, J.N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) (przedstawiciele: D. Storti, pełnomocnik, wspierany przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga U. Solberga zostaje oddalona.
- 2) U. Solberg pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 72.

**Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba)
z dnia 23 października 2013 r. — Solberg przeciwko
EMCDDA**

(Sprawa F-148/12) ⁽¹⁾

**(Służba publiczna — Były członek personelu tymczasowego —
Sprawozdanie z oceny — Interes prawny — Obowiązek
uzasadnienia — Zakres uznania)**

(2013/C 352/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ulrik Solberg (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, S. Orlandi, J.N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) (przedstawiciele: D. Storti, pełnomocnik, wspierany przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie sporządzenia sprawozdania z oceny skarżącego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2011 r.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) U. Solberg pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 9.3.2013, s. 30.

**Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2013 r. — ZZ
przeciwko Komisji**

(Sprawa F-58/13)

(2013/C 352/51)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokat L. Mansullo)

Strona pozwana: Komisja

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego o przyznanie odszkodowania z tytułu rzekomego naruszenia jego prawa do poszanowania życia prywatnego w wyniku wysłania przez pozwaną pisma dotyczącego skarżącego do adwokata, który nie był jego przedstawicielem.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności oddalenia, niezależnie od jego formy, wniosku z dnia 9 marca 2012 r. złożonego przez skarżącego do Komisji, która otrzymała go w sposób prawidłowy;

— stwierdzenie nieważności pisma z dnia 28 czerwca 2012 r.;

— stwierdzenie nieważności oddalenia, niezależnie od jego formy, zażalenia z dnia 26 września 2012 r. na decyzję o oddaleniu wniosku z dnia 9 marca 2012 r., złożonego przez skarżącego do Komisji, która otrzymała go w sposób prawidłowy;

— w razie potrzeby stwierdzenie nieważności pisma z dnia 1 lutego 2013 r.;

— nakazanie Komisji zwrotu na rzecz skarżącego kwoty 10 000 EUR wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 9 marca 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2013 r. — ZZ
przeciwko Komisji**

(Sprawa F-62/13)

(2013/C 352/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat L. Mansullo)

Strona pozwana: Komisja

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności potrącenia w wysokości 500 EUR i pięciu potrąceń w wysokości 504,67 EUR dokonanych z renty inwalidzkiej skarżącego od lipca do grudnia 2012 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji, zawartej w informacji o rencie skarżącego za lipiec 2012 r., o zmniejszeniu o 500 EUR renty inwalidzkiej, do której był uprawniony za wspomniany miesiąc;
- stwierdzenie nieważności decyzji, zawartych w informacjach o rencie skarżącego za miesiące od sierpnia do grudnia 2012 r., o zmniejszeniu o 504,67 EUR renty inwalidzkiej, do której był uprawniony za wspomniane miesiące;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji, niezależnie od ich formy, o oddaleniu zażaleń z dnia 15 października 2012 r. i z dnia 15 stycznia 2013 r. na wspomniane decyzje;
- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 6 lutego 2013 r. jak również załącznika do tego pisma i kopii pisma z dnia 3 sierpnia 2012 r. pochodzących rzekomo z Biura Administracji i Rozliczania Należności Indywidualnych Komisji;
- nakazanie Komisji zwrotu na rzecz skarżącego następujących kwot: (1) 500 EUR wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty; (2) 504, 67 EUR wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 1 września 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty; (3) 504, 67 EUR wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 1 października 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty (4) 504, 67 EUR wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty; (5) 504, 67 wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty; (6) 504, 67 wraz z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z kapitalizacją roczną od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2013 r. — ZZ przeciwko Europolowi

(Sprawa F-77/13)

(2013/C 352/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat W. Brouwer)

Strona pozwana: Europol

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej odsetki płatne od kwoty uiszczonej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w następstwie dwóch wypadków, które nastąpiły podczas dwóch podróży służbowych, oraz wypłata odszkodowania za podnoszoną poniesioną szkodę.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 października 2012 r. w związku, odpowiednio, z decyzją z dnia 13 marca 2012 r. i z decyzją z dnia 18 grudnia 2012 r.;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji z dnia 10 maja 2013 r. o oddaleniu zażalenia z dnia 10 stycznia 2013 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej odsetek należnych od niej od kwoty 170 074,39 EUR uiszczonej skarżącemu w dniu 14 maja 2013 r., mianowicie:
- tytułem głównym: odsetek należnych za okres od 21 stycznia 2001 r. do 14 maja 2013 r., wyliczonych na kwotę 138 331,75 EUR;
- posiłkowo: odsetek należnych za okres od 27 stycznia 2004 r. do 14 maja 2013 r., wyliczonych na kwotę 83 154,25 EUR;

— ostatecznie posiłkowo: co najmniej odsetek należnych za okres od 27 stycznia 2004 r. do dnia 1 lutego 2013 r., wyliczonych na kwotę 80 356,75 EUR, przynajmniej od daty ustalonej według uznania Sądu, od której odsetki stały się wymagalne, lub przyznanie obciążającej stronę pozwana kwoty odszkodowania za szkodę wyrządzoną skarżącemu, uwzględniającej uchybienia strony pozwanej;

— zasądzenie od strony pozwanej:

- tytułem głównym: odsetek należnych od strony pozwanej od kwot uiszczonych w ramach polisy WBA&I 2600914 w dniu 3 maja 2010 r., mianowicie:
 - odsetek liczonych od powstania wierzytelności z tytułu uszkodzenia słuchu (5 % AMA, 11 344,50 EUR), za okres od 11 grudnia 2002 r., bez 15 dni (sekcja 4B polisy), do 3 maja 2010 r., które to odsetki wynoszą 4 875,28 EUR;
 - odsetek liczonych od powstania wierzytelności z tytułu uszkodzenia kostki (9 % AMA, 20 420,12 EUR), za okres od daty zaistnienia odpowiedzialności Europolu w dniu 27 stycznia 2004 r., bez 15 dni (sekcja 4B polisy), do 3 maja 2010 r., które to odsetki wynoszą 6 878,71 EUR;
 - odsetek liczonych od powstania wierzytelności z tytułu uszkodzenia zdolności poznawczych (16 % AMA, 36 302,41 EUR), za okres od daty zaistnienia odpowiedzialności Europolu w dniu 27 stycznia 2004 r., bez 15 dni (sekcja 4B polisy), do 3 maja 2010 r., które to odsetki wynoszą 12 228,81 EUR;
- posiłkowo: przyznanie skarżącemu obciążającej stronę pozwaną kwoty odszkodowania za szkodę, uwzględniającej uchybienia strony pozwanej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, łącznie z honorarium pełnomocnika.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — ZZ i in. przeciwko Europejskiej Agencji Kolejowej (ERA)

(Sprawa F-95/13)

(2013/C 352/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Europejska Agencja Kolejowa (ERA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzekształceniu umów o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego na czas określony, których stronami byli skarżący w umowy o pracę na czas nieokreślony.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej w przedmiocie wniosku skarżących z dnia 20 grudnia 2012 r. o przekształcenie ich umów o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego na czas określony w rozumieniu art. 2 lit. a) WZIP w umowy o pracę na czas nieokreślony zgodnie z art. 8 WZIP w dniu ich skutecznego wejścia w życie;
- obciążenie Europejskiej Agencji Kolejowej kosztami postępowania.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL